

Αντίθετα με τη Ρούμελη, τον Μοριά και τα νησιά, η πορεία της επανάστασης δεν ήταν καθόλου καλή στις παραδουνάβιες περιοχές, από όπου είχε ξεκινήσει. Τις πρώτες μέρες Μαρτίου 1821, έπειτα από τριήμερη μάχη με 1300 Τούρκους νεκρούς και περίπου 350 Έλληνες, ο Καρπενησιώτης αναγκαζόταν να αποχωρήσει από το Γαλάτσι. Ένα μήνα αργότερα, τα τουρκικά στρατεύματα μπήκαν στη Μικρή Βλαχία και κινήθηκαν με ταχύτητα προς το Βουκουρέστι όπου βρίσκονταν ο Βλαδιμηρέσκου των Ρουμάνων κι ο Σάββας των Βουλγάρων. Οι δυο άνδρες αποφάσισαν κοινή άμυνα αλλά δεν είχαν εμπιστοσύνη ο ένας στον άλλον. Τα πράγματα άρχισαν να γίνονται πιο δύσκολα καθώς οι Τούρκοι πλησίαζαν και πολλοί από τους υπερασπιστές του Βουκουρεστίου έφευγαν στα χωριά τους, να προστατεύσουν τους δικούς τους.

Στις 14 Μαΐου 1821, η πεδιάδα που απλώνεται μπροστά στο Βουκουρέστι πλημμύρισε από Τούρκους. Ο Βλαδιμηρέσκου αποχώρησε. Στις 16, αποχώρησε κι ο Σάββας, στέλνοντας κάποιον να ειδοποιήσει τον Αλέξανδρο Υψηλάντη. Την ίδια μέρα, τα τουρκικά στρατεύματα έμπαιναν στην πόλη, παρελαύνοντας με επικεφαλής τον κεχαγιά βελή Χατζή Καρα Αχμέτ. Η πόλη έπεσε δίχως μάχη, όπως δίχως μάχη είχε κυριευτεί από τον Υψηλάντη πενήντα μέρες πριν.

(τελευταία επεξεργασία, 14 Μαΐου 2021)